

Giới thiệu Đồ Nhi Nghịch Ngợm! Em Có Nhớ Tôi Không

Truyện Đồ Nhi Nghịch Ngợm! Em Có Nhớ Tôi Không của tác giả T Miu's K thuộc thể loại truyện teen. Sự trở về của Thiếu Nam, như một cơn ác mộng đối với nó. Trước giờ, nó chưa từng gặp anh. Cũng chẳng biết, cũng chẳng quan tâm - Alyn là người như thế nào. Nó chỉ biết được rằng Anh ta là Hàn Thiếu Nam, con trai trưởng của dì nó cũng tức là mẹ kế. Theo tin đồn, thì anh ta rất điển trai và lạnh lùng. Khả năng học hỏi và tài năng nổi trội hơn người. Nói chung, là một con người rất hoàn hảo.

Khi anh trở về. Thì đã tự động xông vào phòng của nó. Cảm nhận được cô bé ở hiện tại, khác xa với tưởng tượng mờ nhạt của mình. Thì không chối cãi, anh rất muốn chiếm hữu cô gái này. Nhưng khi biết được anh là ai thì nó không ngại mà hét lớn với anh rằng Hàn Thiếu Nam, Anh hãy hủy hôn đi. Thậm chí, còn nói những lời khiến anh rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngợm! Em Có Nhớ Tôi Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Hàn Thiếu Nam !

06:00 am

Biệt thự nhà nó. Một cơ ngơi rộng lớn nằm ngay cạnh trung tâm thành phố. Căn biệt thự mang màu hồng nhạt, cao bốn tầng và đầy đủ mọi tiện nghi. Nhưng, ít ai biết được rằng: Nó luôn luôn cô độc trong cái cơ ngơi ấy. Vì từ nhỏ, nó không có mẹ. Ba nó vì công việc, nên rất ít khi ở nhà. Họa may, người vợ sau này của ông, cũng vô cùng yêu thương nó. Bà có một cậu con trai hơn nó hai tuổi. Và trong tương lai - nó buộc gọi là chồng.

Mọi chuyện, cũng từ đó bắt đầu:

Trong một căn phòng đầy thú nhồi bông. Từ to đến nhỏ, màu sắc lạnh đến nóng khác nhau. Chúng được sắp xếp ngăn nắp, và tinh tươm y như chủ của chúng. Vì từ khi được sinh ra đến nay, về mặt kỹ tính, nó chắc chắn đứng đầu. Dù không phải thuộc cung Xử Nữ. Nhưng nó, còn cầu toàn hơn cả vậy. Thỉnh thoảng, còn cho bản thân cầu thả một lần ==

Trên chiếc giường ngay lúc này - chính là gương mặt đang say ngủ của nó. Cô bé 15 tuổi - với mái tóc màu hạt vè xõa dài. Mọi người cũng vì mái tóc dài này của nó, mà thường gọi là manga. Nó cũng vô cùng thích thú với biệt danh manga. Cho nên, từ đó đặc biệt chú trọng với mái tóc và ngoại hình của mình. Tuy bên ngoài khá mỏng manh, nhưng lại là một cô bé rất cá tính. Nghịch ngợm, nhưng có phần ngốc nghếch.

BÊN NGOÀI

Tiếng Cộp ngay bây giờ. Cũng thoát tiên dừng lại trước phòng nó. Để một tay trong túi quần. Tay còn lại, anh cẩn thận đặt nhẹ lên chốt cửa. Và.. Đây mạnh một tiếng Cạch

Mọi thứ ở bên trong lúc này - đều bị anh nhìn thấu từng chút một. Từ thiết kế của căn phòng, đến cô bé bí ẩn anh muốn biết. Nhưng điều đặc biệt hơn - cô nhóc này - anh lại thấy thú vị. So với tưởng tượng của anh, thì nó đẹp hơn nhiều.

Cho cánh cửa khép nhẹ nhàng. Hàn Thiếu Nam, từ từ di chuyển đến phía nó.

Đứng đối diện khuôn mặt xinh xắn kia, anh bất giác mỉm cười: Nụ cười này - kèm theo có chút đều. Vì từ trước đến nay, anh chưa từng học cách cười thân thiện với mọi người!

-Không có chút cảnh giác với người lạ đến vậy sao? Hay em đang muốn, thử xem sức quyến rũ của mình? Hà? Phong Đồ Nhi!

Để hai tay trước ngực - Alyn cau có. Rồi vô thức, anh cho người hạ thấp xuống. Chồng hai tay xuống nệm, nụ cười tà mị của Alyn. Lại bất giác hình thành.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngợm! Em Có Nhớ Tôi Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Hàn Thiếu Nam! Anh Hãy Hủy Hôn Đi !

-Wow~ cũng không tệ nha! Nói xem, anh biết nấu ăn bao lâu rồi?

Nhìn những món ăn được Nhật Huy đem ra. Thì Nhật Thiên, không chịu được lên tiếng. Cô đang vô cùng thất vọng - về tài năng nội trợ của anh mình. Vì từ trước giờ, cô có thấy Red xắn tay vào bếp đâu. Nhưng hôm nay, ông anh lảng nhảng của cô, lại vô tình đổi tính. Phải chăng? Là đang để mắt cô nào??

Quan sát thấy ánh mắt gian tà của em gái. Red cau có, rồi kéo ghế ngồi xuống. Đối diện cô, anh vội vã nhường mảy:

-Anh của em, mà cũng có chuyện nấu ăn không ngon sao? Hạ Nhật Thiên, em có nên xem lại thái độ của mình không? Coi chừng anh, bo xì với em đó!- Red chắc nịch nói. Khi nghe thấy giọng đe dọa của anh, cô chỉ biết cười trừ. Trời ạ! Red hôm nay thật trẻ con a-Đủ rồi! Mau làm chuột bạch cho 2 đi nha!-Sau một lúc cứng nhắc - thì anh cũng xuống nước mềm dẻo. Nhưng những lời của ai kia, càng làm cô mềm nhũn ra trò. Không! Cô có tin được thức ăn của anh không? Nhớ đâu, ăn xong - lại phải đi thăm bác sĩ nhỉ?

“Ui cha! Con chưa muốn đoàn tụ ông bà đâu a~”

Không khí cả căn phòng hiện tại như có thứ gì đó thu hẹp. Cảm giác của nó ngay bây giờ - chính là có một mùi hương khác xâm chiếm. Vừa mạnh mẽ, nhưng lại rất nhu mì. Khiến cho tâm trí nó, cứ mơ hồ ảo giác. Rốt cuộc, mùi hương lạ hoắc đó là gì?

Khi nhìn thấy hàng mi nó đang cử động - thì anh lại chột cười. Trong giây phút bất ngờ, Alyn cúi gần hơn một chút. Nhưng chỉ một cen-ti-mét nữa thôi, là anh đã chạm môi nó.

-Dậy đi! Còn nhiều thứ, đang cần em giải quyết lắm!-Giật mình, nó mở con ngươi lên hết cỡ. Đối diện khuôn mặt Alyn, nó như một pho tượng cứng đờ. Lý trí đang tự hỏi Anh ta là ai vậy? Tại vì sao, lại vào được phòng nó?

-Anh.. Anh là ai vậy? Tại sao anh.. Lại tự ý xông vào phòng của người khác chứ? Anh có biết..

-Sao hả? Sao không chịu nói tiếp chứ? Tôi đang chờ câu nói tiếp theo của em mà!-Anh nói, rồi di chuyển bàn tay chạm nhẹ lên má của nó. Cái chạm tay, khiến nó giật bắn người. Còn anh, thì có gì đó lạ lạ. Đúng! Làn da này rất mịn màng-Đừng sợ mà hôn thê của tôi! Tôi vẫn chưa, làm gì quá đáng với em kia mà! Em không cần, phải căng thẳng như vậy!-Hôn thê? Hôn thê của anh ta sao? Nó vừa nghe anh nói xong, liền dùng sức đẩy anh ra. Anh vô có bị đẩy ra, nên cũng cảm thấy bức mình.

Ngồi dậy, nó liên tục lắc đầu:

-Không phải! Anh không phải!

-Phải!

-Không phải!

-Tùy em! Tôi không muốn phí thời gian cãi nhau với em vì chuyện con con này! Tôi còn có công việc của tôi, tôi đi trước đây!

Nói rồi, anh nhanh chóng bỏ đi. Khi nó biết được anh là ai - liền đau lòng tột độ.

Xiết chặt chiếc chăn, nó nhìn theo hết lớn:

-Hàn Thiếu Nam! Anh hãy hủy hôn đi! Tôi không muốn kết hôn với anh đâu! Tôi cực kỳ ghét anh, cũng không muốn mẹ kế của mình trở thành mẹ chồng của tôi. Do đó, anh hãy hủy hôn đi!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngợm! Em Có Nhớ Tôi Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nghĩa Vụ Của Hôn Phu !

Khựng lại. Anh đưa tay lên chốt cửa xiết chặt. Phải! Ngay bây giờ anh rất giận - Và cũng rất muốn tự tay bóp chết cô gái kia. Nhưng không hiểu sao, anh lại không làm vậy.

Từ từ hạ con thịnh nộ xuống, Alyn quay lại cười nhếch:

-Đừng có trong lúc tức giận, mà thốt ra những lời thiếu suy nghĩ này. Nếu như em biết tôi là ai, thì có khi, em sẽ phải cầu xin tôi, kết hôn với em ngay lập tức đó!

Kiều ngạo anh nói. Sau đó, lần nữa đi thẳng về phía nó. Đứng đối diện khuôn mặt lem nhem nước mắt kia, Alyn bất ngờ, cho khuôn mặt anh đến gần khuôn mặt nó. Vì quá đột ngột, nên nó không kịp né tránh anh. Ngược lại, còn nhìn anh bằng ánh mắt sợ sệt. Thật! Đúng thật anh ta rất đẹp! Nếu nói

không rung động - thì nó đã nói dối rồi. Nhưng mà, dù anh ta có đẹp đến đâu đi chăng nữa. Thì nó vẫn không thay đổi quyết định của mình Nó muốn hủy hôn! Nó không muốn phải kết hôn với anh - dù chỉ một khắc nhỏ!

-Tôi nói rồi, tôi nhất định sẽ không lấy anh. Anh có biết tại sao không? Vì tôi rất hận mẹ anh. Hận bà ấy, tại sao lại xuất hiện. Hận bà ấy, phá nát gia đình của tôi. Khiến tôi trở thành một đứa không có một gia đình trọn vẹn. Hức, còn bây giờ, lại muốn tôi phải kết hôn với anh. Anh nói xem, có quá vô lý hay không?

Như một con dao, đâm thẳng vào tim bà. Khi chính tai, bà nghe được những lời oán trách. Hóa ra suốt ngần ấy năm qua, nó điều không tha thứ cho bà. Nhưng dù sao, nói đi cũng phải nói lại. Có được mấy ai, mà không thấy điều này vô lý chứ!

Chứng kiến những giọt nước mắt đang lăn tăn trên khuôn mặt bầu bĩnh kia. Thì không chối cãi, anh vừa thương - cũng đồng nghĩa vừa giận. Vừa cảm thấy xót xa với hoàn cảnh của nó. Nhưng ở một mặt khác, lại cũng như nó - chỉ là đối ngược lại. Oán hận người đàn ông, đã xuất hiện cướp mẹ anh. Nhưng cũng phải nói chung, không có ai là hoàn hảo trọn vẹn. Điều quan trọng nhất, là cứ sống thật vui vẻ - chỉ đơn giản như vậy thôi!

-Vậy còn suốt mười năm qua thì sao? Không phải mẹ của tôi, rất yêu thương, và xem trọng em hay sao? Thậm chí, còn rất ít khi dành thời gian đến thăm tôi. Nếu so với em, là ai đáng thương hơn hả? -Anh hỏi, nó im lặng-Phong Đồ Nhi, tôi cũng muốn nói cho em biết. Tôi không phải như mẹ tôi, có thể nhỏ nhẹ mà chiều chuộng em mãi đâu. Vì sức chịu đựng của tôi, hoàn toàn có giới hạn. Nếu em còn muốn tôi phải hủy hôn với em, thì tôi sẽ khiến em. Phải biến thành bà Hàn ngay lập tức đó! -Anh khẳng định, rồi nhẹ nhàng di chuyển bàn tay ra phía sau nó. Tay còn lại, anh cẩn thận lòn qua hai chân, rồi từ từ bế nó lên. Nằm gọn trong vòng tay Alyn, nó ương bướng giãy giụa:

-Hàn Thiếu Nam! Anh đang muốn làm cái gì vậy? Mau thả tôi xuống đi! -Nó hét, tay liên tục đánh vào ngực anh-Hàn Thiếu Nam! Anh có nghe tôi nói hay không? Anh mau thả tôi xuống đi! -Hướng mắt vào khuôn mặt khó coi của ai kia, anh bắt giác mỉm cười:

-Vợ yêu của tôi, tôi chỉ đang làm tròn nghĩa vụ của mình thôi. Em không cần phải căng thẳng như vậy! Bây giờ, tôi đưa em đi rửa mặt!

Nói rồi, anh nhanh chóng bế nó vào WC.

Dù không mấy vui khi được kẻ thù chăm sóc. Nhưng ngoài cách tiếp nhận ra, nó không còn cách nào khác.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngom!* Em Có Nhớ Tôi Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Lời Chưa Nói

-Nè cái tên kia! Sao giờ này anh còn ở đây chứ? Anh có biết anh như vậy, suýt hại tôi giật mình chết hay không? -Mười giờ đêm. Nó ồ dột bước ra khuôn viên để ngắm sao. Nhưng khi vừa bước ra, nó đã kịp nhìn thấy con người hoàn hảo ấy. Ban đầu, nó còn tưởng anh là ăn trộm. Nhưng sau một hồi quan sát, thì nó mới hoàn hồn. Nếu tên trộm nào cũng đẹp trai giống anh ta, thì chắc không một ai đi báo cảnh sát rồi! -Nè! Anh đang xem thường tôi, cho nên mới không trả lời đó hả? -Nó khó chịu lên tiếng hỏi. Và rồi, con người kia vẫn im lặng. Anh hướng mắt về phía xa xăm, sau đó, nở nhẹ nụ cười khẩy.

Cảm nhận có gì đó là lạ, nó bắt giác quay đầu. Con người kia tuy có diện mạo giống Alyn, nhưng mà anh ta, lại không có mùi hương đó. Bằng ngược lại, là một mùi hương rất khác. Chả nhẽ, nó bị ảo giác sao? Không thể nào! Không thể có người thứ hai giống Alyn được! Nó không tin! Có chết nó cũng không tin!

“Không được! Mình phải hỏi rõ ràng anh ta mới được! ”

-Hả? Anh ta đi đâu rồi? -Nó lăm bắm, rồi đưa mắt nhìn xung quanh. Không! Hoàn toàn không có một ai trừ nó cả. Vậy còn người lúc nãy, anh ta - rốt cuộc là ai vậy?

-Phong Đồ Nhi!

-Hả? -Giật mình, nó quay lại đối diện Alyn. Là anh ta sao? Làm nó giật cả mình. Nhưng tại sao, anh ta lại xuất hiện đột ngột ở sao nó chứ? Còn thay đồ nhanh đến vậy à-Alyn! Tôi hỏi anh, lúc nãy, anh có ra đây. Nhưng sau đó, lại quay trở về phòng đúng không? Và rồi sau đó là..

-Được rồi! -Anh cất lời-Em có biết bây giờ là mấy giờ không? Mau lên, đi ngủ đi! Còn nữa, tôi không có thói quen đi lung tung ra ngoài giống em đâu! -Nói xong, anh quay người bỏ đi.

Khẽ nhìn theo bóng dáng anh, nó cảm thấy có gì đó lạnh lạnh. Chả nhẽ người nó nhìn thấy, là một hồn ma giống anh ta sao?

-Alyn! Hức hức, tôi vừa nhìn thấy ma đó! Anh đừng có đi nhanh vậy được không?! Anh không được bỏ rơi tôi một mình ở đây đâu! Hức hức, tôi rất sợ!

Sợ hãi, nó òa khóc. Alyn chưa đi được đến đâu, thì anh đã quay lại. Đối diện khuôn mặt khó coi kia, anh bắt giác mỉm cười. Đây là thế kỷ bao nhiêu rồi?

Còn có chuyện nhìn thấy hồn ma sao?

-Được rồi! Nếu như em sợ, thì tôi hứa, tôi sẽ không bỏ rơi em. Được chứ?

Nhìn anh, nó tròn mắt:

-Thật sao?

06:00 am

BIỆT THỰ HẠ GIA

Sau khi chén xong món ăn của Nhật Huy. Thì Hạ Nhật Thiên cô, phải vào bệnh viện vì trúng thực. Vừa may mắn hôm nay, cô đúng lúc được xuất viện. Và cô cũng đã hứa với bản thân mình rằng: Thà cô chết đói thì chết, chứ cô sẽ không ăn thức ăn mà Hạ Nhật Huy nấu. Nếu không tên của cô, sẽ chính thức đổi ngược lại Cũng là bởi vì lý do này, mà cả hai sinh ra CHIẾN TRANH LẠNH ==

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngờn! Em Có Nhớ Tôi Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Vương Mặc

“Rất cuộc thì thứ mình thấy, nó có phải là một ảo ảnh hay không? Nhưng mà tại sao mình lại cảm nhận được, anh ta thật sự rất chân thật. Bên cạnh đó, còn có khuôn mặt hết Alyn chứ! Rất cuộc chuyện này là thế nào đây? ”

Chống hai tay lên cằm, nó đưa mắt nhìn vào phần thức ăn trên bàn rồi thờ dãi. Không biết người nó thấy tối hôm qua, có phải là một hồn ma không? Nếu vậy, nó phải đi cúng giải hạn rồi -_-

-Mình bị sao vậy không biết?

Cộp

Cộp

...

Rồi tiếng bước chân của ai đó đang dồn dã về phía nó. Đưa mắt nhìn vào phần thức ăn vẫn chưa được sử dụng qua, anh bắt giác cau mày. Giờ này vẫn chưa chịu ăn sao? Thật là cứ mơ mộng hết thuốc chữa.

-Nè, sao em không ăn đi? Ăn nhanh lên, chúng ta còn phải đến siêu thị nữa!

Anh nói. Nghe giọng của Alyn, nó ngo ngắc ngược lên nhìn. Ủa? Mà đi siêu thị để làm gì?

-Tại sao phải đến siêu thị? Tôi đâu có cần mua thứ gì đâu!

Nó ngây ngô đáp. Sau khi nghe được những lời từ miệng nó, anh nhếch môi rồi đưa tay kéo ghế ngồi xuống:

-Có thật không? Có thật là em không cần mua gì không? Nếu vậy, tôi cũng không cần phải lo lắng việc em đi học nữa rồi!-Nói xong, anh nhanh chóng kéo phần thức ăn của nó về phía mình-Vậy đi! Để tôi ăn phụ em!-Nhướng mày, anh nói tiếp. Sau đó, từ tốn cẩn thận thay nó ăn. Quan sát cái điệu bộ tự cao kia, đôi mày nó nheo lại. Không phải chứ? Phần thức ăn này là của nó mà -_-

-Alyn!

Dừng lại, anh nhìn nó nhướng mày. Cười trừ một cái, nó đứng dậy đi về phía anh. Sau đó, đưa tay giữ lấy cánh tay người đối diện. Hành động đáng yêu này, khiến ai đó sinh nghi ngờ. Tự dưng, sao lại thay đổi nhanh như vậy?

-Em muốn nói gì với tôi sao?

-Ừm. Chuyện là..

Kính Koong

Kính Koong

Tiếng chuông cửa vang lên cắt ngang cuộc đối thoại của ai kia. Nhìn lại anh, nó có chút bối rối. Theo lý, thì nó không nên hỏi sẽ tốt hơn. Biết đâu người nó nhìn thấy trong khuôn viên tối qua, chỉ là một ảo ảnh.

-Em vẫn muốn nói chứ?

-Tôi định nói là, một chút nữa, anh đưa tôi đến siêu thị có được không? Dù sao đi nữa, ngày mai tôi cũng phải đến trường mà. Chắc là anh không muốn, hôn thê của mình phải mất mặt đúng không?

Hôn thê?

Từ bao giờ nó lại thốt ra tròn trịa đến vậy? Không phải ai đó đã từng nói, muốn anh hủy hôn với mình sao?

SIÊU THỊ

Tình hình bây giờ của anh không còn là phải dẫn một con tiểu yêu tinh đi mua dụng cụ học tập nữa. Mà thực tế, anh phải tiêu tiền cho hai con tiểu yêu tinh. Với lại, hai đứa trẻ này cực kỳ phiền phức a. Đòi hỏi là một chuyện, ép buộc anh lại là một chuyện khác - - Ấy vậy mà ai kia, vẫn giữ vững cái khuôn mặt lạnh lùng.

“Đợi khi về nhà. Em sẽ biết tay tôi”

Thình thoảng ghé mắt sang nó và Nhật Thiên, anh lại tiếp tục công việc chau mày. Trẻ con, đúng thật rất rắc rối.

RUNG.. RUNG.. RUNG

-Thiệt tình, ai lại gọi vào lúc này vậy?-Dừng lại, anh đưa tay lấy điện thoại rồi thờ dài. Sau đó, dùng điệu bộ khó coi nhấc máy-Nói!-Một chữ ngắn gọn được anh thốt ra. Từ xa nghiêng đầu nhìn về anh, nó chau mày. Ai gọi vào giờ phát bệnh của anh ta vậy không biết?

-Nè Phong Đồ Nhi! Ông là hôn phu của mày thật sao?

Quay lại Alyn rồi quay lại nhìn nó, cô hỏi. Ai kia vừa nghe xong, liền hờ hững gật đầu. Sau đó, tiếp tục công việc lựa chọn những vật dụng cần thiết.

“Hình như, mình cảm nhận được mùi hương đó ở khuôn viên tối qua rồi. Không lẽ, hôn ma đó lại xuất hiện nữa sao?”

Cảm nhận được thứ gì đó, nó sợ sệt khi quay lại phía sau. Nhìn thấy người con trai đang cười kia, nó giật mình lùi lại. Chết rồi, ban ngày nó cũng nhìn thấy ma sao?

Người bên cạnh nó nhìn sang nó rồi chau mày. Rốt cuộc thứ gì làm nó sợ hãi đến vậy?

-Nè, mày làm sao vậy? Bộ nhìn thấy ma sao?

Cô hỏi. Quay lại cô, nó gật gật đầu:

-Tao.. Đúng là nhìn thấy ma đó!-Nó luống cuống đáp-Hon nữa anh ta, còn đang đứng trước mặt tao-Tròn mắt, cô theo lời nó nhìn quanh. Nhưng không, cô rõ ràng đâu nhìn thấy gì chứ - -

-Mày đọc truyện riet, đầu óc có vấn đề rồi đúng không? Đây là thế kỷ XXI, làm gì còn có việc nhìn thấy ma!

Nhật Thiên phản bác. Quay lại nhìn vào người con trai kia, rồi quay lại nhìn cô, nó lắc đầu:

-Nhưng mà tao..

-Phong Đồ Nhi! Em đừng phí sức nói nhiều với cô bé này nữa. Vì em có nói một trăm lần, con bé cũng sẽ không tin sự có mặt của tôi đâu!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngom!* Em Có Nhớ Tôi Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Cổ Tích Một Chuyện Tình

- Rốt cuộc thì anh là ai? Tại sao lại đi theo tôi chứ? Hon nữa, anh còn có khuôn mặt giống hệt Alyn. Có phải, anh và anh ta, có liên quan đến nhau

không?

Vì để tránh khỏi sự nghi ngờ về việc nhìn thấy ma của nó. Cho nên, anh đã chủ động đề nghị đưa nó đến một nơi khác. Ban đầu nói thật, nó chả muốn đi cùng anh ta một chút nào. Nhưng mà anh ta, vốn dĩ là người ở một thế giới khác. Nó có thể trốn được trong nhất thời, nhưng còn việc trốn anh ta suốt đời thì đương nhiên nó không có cách rồi. Do đó, nó chỉ còn biết đi theo người con trai kỳ lạ kia đến khu vực cách siêu thị khá xa. Ở đó là một nơi yên tĩnh. Xung quanh đó có rất nhiều cây xanh. Hơn nữa, còn có một con sông khá rộng. Anh đứng xoay lưng về phía nó, sau đó phát ra tiếng thở dài:

- Vì tôi chính là hôn phu được đính ước của em!-Anh trả lời. Nghe xong, nó bất động tại chỗ. Không phải đâu! Chắc chắn nó đã nghe nhầm. Không thể nào lại trùng hợp có hai Hàn Thiếu Nam chứ?- Tôi biết là trong nhất thời em không thể tin. Nhưng mà...-Bỏ lưng cầu, anh từ từ xoay người lại đối diện nó- Những gì tôi nói đó là sự thật. Em muốn tin cũng được, không tin cũng được. Người mà hằng ngày ở bên cạnh em, thật chất không phải Hàn Thiếu Nam. Mà là Hàn Hiếu Minh, em trai của tôi. Vì tôi đột ngột mất đi. Cho nên.

- Cho nên, anh ta mới thay thế anh để thực hiện lời hứa đó với tôi sao? Nhưng nếu là như vậy, tại sao anh lại xuất hiện trước mặt tôi? Còn nói cho tôi biết chuyện này nữa? Rốt cuộc thì anh muốn làm gì?

Cướp lời anh, nó khó hiểu hỏi. Người con trai kia không nói gì, chỉ di chuyển từng bước chân đến gần nó. Sau đó, anh nhẹ nhàng đặt bàn tay rắn chắc lên khuôn mặt xinh xắn kia, mỉm cười. Cảm giác va chạm này, sao nó cảm thấy rất chân thật vậy? Hơn nữa, bàn tay đó còn rất ấm.

- Vì tôi không muốn nhìn thấy vị hôn thê của tôi, bị lừa dối mà trưởng thành. Em cần biết mọi thứ. Cũng như, đối diện với người đang ở bên cạnh mình. Alyn dù lạnh nhạt và bảo thủ. Nhưng mà, tôi hiểu em trai của tôi. Nó thực tế không phải là một người đàn ông không tốt. Do đó, tôi chỉ muốn nói với em Hàn Hiếu Minh, mới chính là người em cần phải nắm giữ. Còn tôi, vẫn sẽ mãi mãi tồn tại ở bên cạnh em. Mãi mãi, và mãi mãi như vậy!

Mãi mãi, và mãi mãi như vậy nghĩa là sao? Sao tự dưng nó không hiểu gì hết vậy? Tại sao lại là Hàn Thiếu Nam, rồi lại trở thành Hàn Hiếu Minh? Rốt cuộc, nó có phải đang nằm mơ không? Nhưng giấc mơ này, tại sao lại oái oăm vậy chứ?

Rồi mạnh dạn đưa tay kéo người con gái kia vào lòng, anh theo bản năng xiết chặt nó. Bất ngờ trước hành động của anh, nó im lặng không thể nói nên lời. Không không! Chuyện này không thể nào! Anh ta vốn dĩ đã biến mất rồi, tại sao lại có thể chạm vào người của nó được chứ? Không lẽ trên đời này, vẫn còn có chuyện kỳ tích xảy ra sao?

- Anh..

- Gọi tôi là Kaen, đó là tên của tôi. Sau này, tôi chắc rằng mình sẽ không thể xuất hiện trước mắt em như ngày hôm nay. Và cũng không thể nào, như ngày hôm nay ôm chặt em. Vì thời hạn của tôi, hôm nay đã đến rồi. Sau khi tôi biến mất, em nhất định phải được hạnh phúc đó! Còn nữa, em nhất định không được quên tôi!-Anh căn dặn, giọng nói cũng ngày một trầm đi. Sau đó, từ từ để người con gái ở trong tay rồi ra một khoảng- Phong Đồ Nhi, tạm biệt em! Đã đến lúc tôi phải đi rồi!-Câu nói của anh vừa kết thúc, thì cũng là lúc nó nhìn thấy hình ảnh Kaen ngày một mờ đi. Khẽ nắm chặt hai nắm tay, nó nhìn vào khoảng không trước mặt luyến tiếc. Anh ta biến mất thật rồi sao? Tại sao lại như vậy chứ?

- Kaen! Tôi nhất định sẽ nhớ anh!-Nó hét lớn, rồi bất giác khụy xuống thâm cỏ xanh dưới chân mình- Thì ra Alyn không phải là Hàn Thiếu Nam. Anh ta vốn dĩ không phải. Nhưng nếu anh ta không phải là Kaen, tại sao lại muốn thay thế Kaen để kết hôn với mình? Nếu như không phải Kaen, tại sao lúc mình muốn hủy hôn, anh ta lại cương quyết không đồng ý? Tại sao? Rốt cuộc chuyện này là sao chứ?-Xâu chuỗi lại mọi thứ, nó càng trở nên không thể hiểu rõ Alyn. Rõ ràng nó và anh không có ràng buộc, tại sao anh ta vẫn muốn thay thế Kaen để kết hôn với nó? Không thể nào anh ta có tình cảm với nó. Vì nó và anh ta, chưa từng, chưa từng gặp nhau từ trước. Nếu như thế, thì đó là lý do gì?

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngờn! Em Có Nhớ Tôi Không* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Danh Phận Chồng Tương Lai

Trời ngà chiều. Nó trở về biệt thự với cái bộ dạng tiêu tụy. Trời à! Thế kỷ XXI rồi, mà nó vẫn còn có thể nhìn thấy ma sao? Hơn nữa con ma đó, còn là vị hôn phu bất đắc dĩ của nó nữa chứ. Nếu nó đi kể cho Nhật Thiên nghe, thì nhất định cô sẽ bảo nó bị thiếu muối i ốt cho xem. Còn Alyn đáng ghét kia nữa, tại sao không nói cho nó nghe chuyện này sớm chứ? Nếu anh nói sớm, thì nó đâu cần phải lo lắng việc sẽ kết hôn với anh đâu. Nhưng mà bây giờ, thì nó dễ xử rồi. Nó không cần phải kết hôn với Alyn nữa. Cha! Có nên gọi cho Nhật Thiên đi ăn mừng không? Sẵn tiện, nhờ Nhật Huy gửi tất cả nội dung truyện nhiều tập của anh sắp tới cho nó luôn.

Nghĩ rồi, nó nhanh chóng lấy lại tinh thần, sau đó bước đến chiếc Sofa to đùng trước mặt ngồi phịch xuống. Bây giờ tâm trạng nó thật rối rắm a. Nếu nó chủ động hủy hôn lần hai với Alyn, thì nó có bị anh ta cho nó biến thành bà Hàn ngay lập tức không?

- Phong Đồ Nhi, mày nên làm gì mới thoát khỏi cái hôn ước chết tiệt đó đây? Bỏ nhà đi thì không được. Ở lại cũng không được. Rốt cuộc, mình nên làm sao mới đúng đây?

Đưa tay lấy gối ôm vào người, nó ủ dột lẩm bẩm. Đã bao nhiêu lần nó muốn bỏ nhà đi rồi đấy chứ. Nhưng mà dù nó có bỏ đi, thì cũng nhanh chóng bị tìm ra thôi. Không lẽ cả đời này, nó định sẵn là phải kết hôn với người nó không yêu sao?

Rồi ngửa cổ nhìn lên trần nhà, nó thờ dài, rồi bất giác khép chặt mắt. Alyn đứng lúc từ bên ngoài bước vào, liền đưa mắt quan sát nó chau mày. Hóa ra, nó trốn về đây trước anh sao? Vậy mà hại anh, phải cất công đi tìm nó từ trưa đến giờ. Được lắm! Để xem lần này anh xử lý nó ra sao!

- Xem ra, tâm trạng của em đang rất tốt thì phải?-Ai đó không chịu được nói móc. Nó lúc này nghe được giọng của Alyn, liền thức tỉnh nhìn lại anh. Tốt cái đầu của anh ta chứ tốt. Ngày nào mà hôn ước đó vẫn còn, thì nó có nhặt được vàng cũng không thể nào vui. Rồi nhanh chóng bước đến gần nó hơn, ai kia thư thả ngồi xuống Sofa bên cạnh nó. Sau đó, cho người hơi nghiêng về nó một chút- Tiểu yêu tinh như em, đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt này. Nếu không, tôi không biết mình sẽ làm gì với em đâu!-Người con trai đối diện nó bá đạo khẳng định. Ai đó im lặng không nói gì, chỉ một mực tức giận ném thẳng gối vào mặt anh, rồi nhanh chóng đứng dậy bỏ đi. Nếu như là mọi khi, thì anh nhất định sẽ đi theo mà giữ nó lại. Nhưng mà nếu anh làm như vậy, nó sớm muộn cũng sẽ tìm cách dè chừng anh. Chỉ bằng, anh cho nó không gian thở một chút.

“Phong Đồ Nhi, em nghĩ em sẽ dễ dàng thoát khỏi như vậy sao? Không đâu! Em hoàn toàn làm rồi!”

05:30 pm

Cách

Cánh cửa phòng tắm lúc này cũng được nó đẩy nhẹ ra. Vì là không gian của riêng mình, nên nó khá thư thả sau khi tắm gội. Nghĩa là trên người nó bây giờ, chỉ duy độc một tấm khăn trắng quấn ngang, đầu tóc còn đọng rõ nước. Sau khi tắm xong, thì đứng là bao muộn phiền như được chút ra nha. Người trên giường lúc bấy giờ nhìn sang, sau đó không kìm chế được châm chọc:

- Không ngờ Phong Đồ Nhi em, lại có tình duyên rũ rồ!

Gấp nhẹ quyển sách đang đọc đang dở trên tay lại, Alyn theo phản xạ cảm thán. Anh không còn lạ gì tính cách của nó nữa. Nếu mà nó biết anh ở đây, thì nhất định sẽ phát hỏa cho xem. Và đúng như anh nghĩ, nó lúc này vừa nghe được câu nói ở rất gần mình, liền quay lại tròn mắt. Sao có thể chứ? Anh ta sao lại ở đây?

- Tên biến thái này, sao anh lại ở đây chứ?-Nó không khỏi bàng hoàng hét lên, sau đó dùng tay che người lại- Đồ xấu xa! Anh biến khỏi đây ngay! Nếu không, tôi sẽ kiện anh tội quấy rối!-Ai đó tiếp tục hét. Hàn Hiểu Minh lúc này không nói gì, chỉ nhanh chóng đặt nhẹ quyển sách lên giường. Sau đó, ung dung tiến đến gần với nó- Anh.. Anh đừng có bước tới. Nếu không, tôi nhất định sẽ kiện anh!-Bỏ ngoài tai những từ ngữ khó nghe mà nó vừa phát ngôn, Alyn vẫn khư khư giữ lấy cái quyết định của mình. Anh ngày một thu hẹp khoảng cách cả hai chỉ còn một cen-ti-mét, sau đó khẽ nhếch môi. Hai bàn tay thận trọng đặt vào trong túi quần:

- Ngay cả khi, người đó là chồng tương lai của em sao?

P/s: Tớ đã cố gắng hết sức :))

- Ai thấy chap này ngắn bỏ qua hộ cho tớ nhé !

Bạn đang đọc truyện *Đồ Nhi Nghịch Ngom!* Em Có Nhớ Tôi Không được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.